

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12273/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Владимир Милосављевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3366/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3366/22 од 12.01.2023. године,.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3366/22 од 12.01.2023. године,.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 2010/21 од 07.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијено је преиначење тужбе тужилаца против туженог по поднеску од 03.09.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима плати 27.270 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС који буде важио на дан исплате, на име неосновано наплаћене купопродајне цене за стан број ..., на другом спрату стамбене зграде, у улици ... број ..., површине 45,46 м², на к.п. бр. ..., ЛН .. КО Јагодина, са затезном каматом на овај износ која се има рачунати од 16.06.2008. године до 25.12.2012. године по стопи коју прописује Европска Централна банка, а од 26.12.2012. године према одредбама Закона о затезној камати, па све до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати 261.030,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3366/22 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, жалбу је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Дакле, законом су изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Стога истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. У конкретном случају, ревизијом се побија другостепена одлука којом је потврђена првостепена пресуда, због погрешне примене материјалног права, при одлучивању о застарелости потраживања тужилаца у конкретном случају.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се застарелост цени у зависности од чињеница сваког конкретног случаја у погледу доспелости обавезе, па с тим у вези ревидент указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то није разлог за посебну ревизију.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе чл. 404 став 2. ЗПП- а.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради стицања без основа тужиоци су поднели 25.07.2019. године, а вредност предмета спора је 27.270,00 евра.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

-3-

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**